

„Ще отпадне ли сертификат 15038“?
(24.03.2013)

Напоследък, в статистиката на сайта ни виждам, че на него се попада с търсене на отговор на въпроса „Ще отпадне ли сертификат 15038“? Този въпрос, по-пълно формулиран, навярно би звучал така: „Ще отпадне ли изискването на МВнР към фирмите, с които сключва договор за възлагане извършването на официални преводи, те да се сертифицират по стандарт 15038“?

Както е известно, МВнР все още сключва споменатия договор съгласно чл. 2а, ал. 2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа. Самото МВнР обаче твърди, че типовият договор и изискванията към фирмите, желаещи да го сключат, бил одобрен със Заповед № 95-00-152 от 31.05.2012, подписана от бившия министър на външните работи, Николай Младенов.

Ако внимателно разгледаме обаче и типовия договор, и списъка с изискванията, публикувани на сайта на МВнР, ще открием, че нито типовият договор, нито списъкът с изискванията са част от Заповед № 95-00-152. Следователно, те, най-вероятно, са приложение

към устна заповед с неизвестно съдържание, издадена много по-рано от същия министър. Издаването на заповед № 95-00-152 е послужило само за камуфлаж и отклоняване на вниманието. Тази тактика на МВнР донякъде успява, защото делата, заведени срещу Заповед № 95-00-152 не успяват да отменят изискванията за сертифициране по 15038 и назначаване на двама филолози във фирмите, желаещи да сключат договор с МВнР.

Казвам, че МВнР все пак донякъде успява, защото ВАС определя, че заповедта на министъра е „вътрешно-служебен акт, насочен към организиране на работата на администрацията на министерството на външните работи във връзка със сключване на договори за извършване преводи на документи и други книжа, на които министерството извършва легализиране и заверяване, съобразно чл. 1 и 2а от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, ДВ бр. 73 от 1958 г. Заповедта касае част от администрацията на МВнР, която е подчинена на министъра, но не засяга защитени от закона права и интереси на граждани и юридически лица" (Определение № 13174 от 23.10.2012, ВАС).

От горния цитат става ясно, че нито заповедта, нито договора, нито изискванията за сключване на договор засягат „защитени от

закона права и интереси на граждани и юридически лица". Това е поради простата причина, че заповедта е „вътрешно-служебен акт", т.е. не се отнася за сключване на договори, чието действие да се разпростира извън рамките на тази част от администрацията на МВНР, която извършва легализиране и заверяване, съобразно чл. 1 и 2а от Правилника.

Разбира се, в чл. 2а от Правилника, както и в гл. 3 „Преводи", изобщо не става дума за заверяване. Може би МВНР по някакъв начин е измислило заверката на подписите на преводачите, за да оправдае възлагането на несъществуващи преводи - на всички е известно, че МВНР не възлага извършване на преводи, което всъщност се възлага само от клиентите на фирмите за преводи.

Следователно, сключване на договори с МВНР за извършване на преводи на документи и други книжа не е необходимо. По същата причина, сертифициране по стандарт 15038³⁸ също не е необходимо. То не е задължително, а доброволно, и изискването на МВНР да го направи задължително за голям брой фирми е незаконно³⁹.

38 Вж. Приложение 13 „Недоразумението Стандарт 15038“

39 Вж. Приложение 14 „Сигнал за корупция от 22.11.2012 год.“

Остава обаче убеждаването както на МВнР, така и на останалите органи и институции, които държат официалните преводи да се извършват само от преводачески фирми, сключили договор с МВнР, че МВнР няма право да заверява подписите на преводачите, още по-малко - в тяхно отсъствие. Прекрати ли МВнР заверката на подписите на преводачите, ще изчезне и заинтересоваността му да сключва договори за възлагане на несъществуващите преводи. И така - нуждата от сертифициране по стандарт 15038 ще отпадне. Поне сертифицирането ще си остане доброволно, както е в целия останал свят.

Да се стигне до гореспоменатия резултат обаче, са необходими много и съвместни усилия. Ако само се оплакваме колко тежко било положението, как МВнР ни изнудвало, как нищо не било можело да се направи, как едни двама само пишели и едва ли не отнемали възможността на останалите да се проявят - наистина ще е трудно. Тогава само ще се скитаме из Интернет в търсене на благата вест за Падането на Правилника.

Дано и така да стигне някой ден тази блага вест до нас.

Но все пак, лозето не ще молитва, а мотика.